

STANDARDY
OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM
W
PARAFII ŚW. FAUSTYNY W WARSZAWIE

Rozdział 1
Postanowienia i definicje ogólne

§ 1

Celem Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w Parafii św. Faustyny w Warszawie jest zapewnienie dzieciom i młodzieży harmonijnego rozwoju w Parafii w warunkach poczucia bezpieczeństwa, akceptacji i szacunku.

§ 2

1. Osoba kierująca Parafią wyznacza **Małgorzatę Karda** na koordynatora ds. Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w Parafii.
2. Z koordynatorem można skontaktować się osobiście lub pisząc e-maila pod adres: pom.parafia.faustyna@gmail.com.

§ 3

Ilekczoć w Standardach ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w Parafii jest mowa o:

- 1) **Standardach** – należy przez to rozumieć Standardy ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w Parafii;
- 2) **Parafii** – należy przez to rozumieć **Parafię św. Faustyny w Warszawie przy ul. Żuromińskiej 2**, rozumianą jako teren i zespół budynków pod tym adresem oraz osoby w nich przebywające;
- 3) **dziecku, małoletnim** – należy przez to rozumieć osobę, która nie ukończyła 18 lat lub nie zawarła związku małżeńskiego;
- 4) **rodzicach** – należy przez to rozumieć rodziców, a także prawnych opiekunów dziecka oraz osoby (podmioty) sprawujące pieczę zastępczą nad dzieckiem;
- 5) **osobie kierującej Parafią** – należy przez to rozumieć proboszcza lub administratora Parafii;
- 6) **koordynatorze** – należy przez to rozumieć osobę świecką zaufania publicznego, która wraz z osobą odpowiedzialną za Parafię nadzoruje ochronę małoletnich przed krzywdzeniem w Parafii;

- 7) **formatorach** – należy przez to rozumieć osoby prowadzące działalność z zakresu formacji duchowej, edukacyjnej lub wychowawczej w Parafii, które podejmują pracę z małoletnimi;
- 8) **krzywdzeniu** – należy przez to rozumieć każde zamierzone lub niezamierzone działanie lub zaniechanie na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym formatora, innego dorosłego lub innego małoletniego, a także zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie;
- 9) **uszczerbku na zdrowiu** – należy przez to rozumieć uszkodzenie ciała, np. złamanie, wybicie zęba, zranienie, pozbawienie wzroku, słuchu, mowy, wywołanie innego ciężkiego kalectwa itp.;
- 10) **prokuraturze** – należy przez to rozumieć prokuraturę rejonową właściwą według miejsca zaistnienia przestępstwa;
- 11) **sądzie opiekuńczym** – należy przez to rozumieć Sąd Rejonowy, Wydział Rodziny i Nieletnich właściwy z uwagi na miejsce zamieszkania dziecka;
- 12) **przestępstwie** – należy przez to rozumieć w szczególności przestępstwa określone w Kodeksie karnym.

Rozdział 2

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnimi a formatorami w Parafii

§ 4

1. Formatorzy w ramach wykonywanej działalności z małoletnimi zwracają uwagę na czynniki ryzyka i objawy krzywdzenia małoletnich.
2. Znajomość czynników ryzyka i umiejętne ich rozpoznawanie umożliwiają:
 - a) identyfikowanie osób małoletnich, które są bardziej narażone na krzywdzenie,
 - b) przerwanie stosowania przemocy wobec małoletnich.
3. Znajomość objawów krzywdzenia małoletnich i umiejętne ich rozpoznawanie umożliwia:
 - a) identyfikowanie osób małoletnich, które są krzywdzone,
 - b) przerwanie stosowania przemocy wobec małoletnich.

§ 5

Formatorzy monitorują dobrostan osoby małoletniej i udzielają wsparcia:

- 1) małoletniemu, wobec którego zaistniało podejrzenie krzywdzenia lub doszło do skrzywdzenia;
- 2) innym małoletnim, będącym świadkami przemocy;
- 3) małoletniemu, który jest podejrzany o krzywdzenie lub krzywdził innego małoletniego.

§ 6

Każdy formator:

- 1) docenia, szanuje i uwzględnia potrzeby małoletniego i działa w jego interesie;
- 2) nie stosuje żadnej z form przemocy lub agresji względem małoletniego;
- 3) ujawnia dane wrażliwe i inne informacje dotyczące osoby małoletniej tylko osobom uprawnionym, gdy wynika to z sytuacji małoletniego;
- 4) nawiązuje z osobą małoletnią relacje wynikające z charakteru wykonywanej działalności formacyjnej (nie nawiązuje relacji seksualnych ani innych o niewłaściwym charakterze, w tym: uwagi, żarty, zachowania, gesty lub udostępnianie małoletnim nieodpowiednich treści, substancji psychoaktywnych);
- 5) reaguje niezwłocznie, zgodnie z przyjętymi procedurami, na niewłaściwe zachowania innych wobec małoletniego.

§ 7

Zasady bezpiecznych relacji formatorów z osobami małoletnimi dostosowane są do realiów funkcjonowania Parafii i dotyczą następujących obszarów:

1) kontakt fizyczny z małoletnim

- a) reagowanie na potrzeby emocjonalne, np. przytulenie się małoletniego do dorosłego; kontakty tego typu powinny mieć miejsce najlepiej w obecności osób trzecich, przestrzeniach otwartych, pomieszczeniach monitorowanych, co w razie wątpliwości służyć powinno ich obiektywizacji,
- b) stanowcze interwencje wychowawcze prowadzone w bezpośrednim kontakcie fizycznym są dopuszczalne w sytuacjach, gdy zachowanie małoletniego nosi znamiona agresji:
 - małoletni zagraża własnemu życiu lub zdrowiu,
 - małoletni zagraża zdrowiu lub życiu kogoś z otoczenia,
 - małoletni podejmuje próby dewastacji mienia Parafii lub miejsca pobytu organizowanego przez Parafię,a przy tym nie reaguje na polecenia słowne formatora, wówczas formator, pod którego opieką jest osoba małoletnia, może rozdzielić zwaśnionych, zatrzymać dewastację, przytrzymać w bezpieczny sposób,
- c) bezpośredni kontakt fizyczny jest również uprawniony w sytuacji, gdy konieczne jest podjęcie działań z zakresu pomocy przedmedycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy), zagrożenia lub paniki spowodowanej

czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich itp.)

d) niedopuszczalne są intencjonalne zachowania wzbudzające poczucie zagrożenia lub noszące znamiona:

- przemocy fizycznej (np. popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie, spoliczkowanie itp.),
- seksualizacji relacji (obcowanie płciowe i inne czynności seksualne);

e) niedozwolone są także następujące zachowania:

- wszelkie formy okazywania niechcianej czułości,
- dotykanie piersi, pośladków, genitaliów i ich okolic (choćby przez bieliznę lub odzież),
- pocałunki w usta,
- mocne i zamykające uściski, uniemożliwiające przerwanie kontaktu,
- klepanie po pośladkach, udach, kolanach, głowie,
- łaskotanie lub mocowanie się w dużej bliskości cielesnej,
- masaże,
- sadzanie na kolanach,
- kładzenie się lub spanie obok,
- ocieranie się,
- różne formy poniżania oraz mobbing,
- używanie wulgaryzmów;

f) za dopuszczalne w polskim kontekście kulturowym można natomiast uznać:

- uścisk dłoni lub delikatne objęcie, przytulenie, pocałunki w policzek,
- delikatne poklepanie po ramionach lub plecach jako wyraz akceptacji wsparcia, pocieszenia,
- dotyk ramion, rąk czy barku jako wyraz bliskości,
- trzymanie się za ręce w czasie np. zabawy lub dla uspokojenia wzburzenia emocjonalnego,
- trzymanie za ręce dzieci w czasie spaceru,
- siadanie w pobliżu małych dzieci,
- podnoszenie lub trzymanie na rękach dzieci do ok. 3. roku życia
- przytulanie i branie na kolana małych dzieci za zgodą ich rodziców i najlepiej w ich obecności;

2) **komunikacja werbalna z osobą małoletnią** – nie może:

- a) wzbudzać w małoletnim poczucia zagrożenia (groźby, wyzwiska, krzyk),
- b) obniżać, niszczyć poczucia wartości (wyzwiska, krzyk, reakcja nieadekwatna do sytuacji),
- c) upokarzać (publiczne wyszydzanie, ośmieszanie),
- d) naruszać granic (niezachowywanie odpowiedniego dystansu względem dziecka, obcesowość, podteksty o charakterze erotycznym),
- e) nadmiernie skracać dystans (obustronne przechodzenie na „ty” w relacji pomiędzy dorosłym a dzieckiem),
- f) prowadzić do nadużyć duchowo-emocjonalnych (w obszarze spowiedzi, poradnictwa itp.), służąc zaspokojeniu potrzeb emocjonalnych formatora, a nie dobru duchowemu dziecka;

3) **spotkania z małoletnimi w Parafii** – powinny odbywać się w sposób transparentny:

- a) formator nie powinien przebywać z osobą małoletnią sam na sam w warunkach odizolowanych, zwłaszcza w parafialnych pomieszczeniach mieszkalnych. Jeżeli dobro osoby małoletniej wymaga indywidualnego spotkania, nie może się ono odbywać w sekrecie (zalecane jest powiadomienie rodziców lub przełożonego) i w warunkach odizolowanych. Osoba przeprowadzająca spotkanie powinna zatroszczyć się o transparentność (np. przeszklone lub uchylone drzwi pomieszczenia, które nie mogą być zamknięte na klucz, obecność innych osób w bezpośrednim pobliżu, powiadomienie innych osób o spotkaniu, spotkanie na dworze obok kościoła itp.),
- b) spotkań formacyjnych z małoletnimi nie wolno w nieroztropny sposób mnożyć ani przedłużać. Spotkania takie nie powinny odbywać się w późnych godzinach wieczornych (po godz. 21.00 lub nocą),
- c) jeśli spotkania formacyjne, np. przygotowanie do bierzmowania, odbywają się w domach wybranych rodzin, również muszą być przeprowadzane w grupie, nigdy indywidualnie;

4) **równe traktowanie** – w tym obszarze niedozwolone jest:

- d) wyłączne skupianie uwagi na wybranych podopiecznych z jednoczesnym ignorowaniem potrzeb innych,
- e) nieuzasadnione dawanie przywilejów tylko wybranym i pozbawianie ich pozostałych,
- f) nierówne i niesprawiedliwe przydzielanie zadań, nieadekwatne do możliwości i wieku,

- g) zwalnianie z wykonywania obowiązków w nieuzasadnionych sytuacjach,
- h) godzenie się lub brak reakcji na nieformalną hierarchię grupową,
- i) godzenie się na dominację w grupie przez negatywne jednostki, ustalanie przez nie i wdrażanie nieformalnych zasad,
- j) przyzwolenie na wykorzystywanie młodszych i słabszych podopiecznych przez silniejszych;

5) kontakty bezpośrednie i poprzez różne środki komunikacji z osobą małoletnią poza Parafią – powinny:

- a) być wcześniej omówione z osobą kierującą Parafią, mieć zaakceptowany plan, cel i czas,
- b) być ściśle powiązane z wykonywaniem zadań formacyjnych i opiekuńczo-wychowawczych (np. organizowanie zebrań formacyjnych w Parafii, organizowanie przez Parafię wycieczek, wyjść i wyjazdów),
- c) niedopuszczalne jest utrzymywanie takich kontaktów celem zaspokojenia przez formatora własnych potrzeb emocjonalnych lub społecznych, względnie niezgodnego z prawem namawiania do zachowań dających małoletniemu poczucie bycia faworyzowanym lub wyróżnianym;

6) transport, przemieszczanie się i warunki noclegowe:

- a) niedozwolone jest przewożenie dzieci prywatnymi samochodami, zwłaszcza w pojedynkę, bez wiedzy i zgody rodziców,
- b) organizacja transportu lub noclegu poza Parafią powinna być uzasadniona (np. wyjazd na wycieczkę),
- c) opieka nad małoletnimi w sytuacjach kilkudniowych wyjazdów powinna być zapewniona przez więcej niż jedną osobę,
- d) przy organizacji noclegu i zakwaterowania brane są pod uwagę pokrewieństwo, relacje i płeć podopiecznych;

7) czynności higieniczno-pielęgnacyjne:

- a) mają służyć przede wszystkim higienie osobistej i zdrowiu,
- b) wykonywane są w odpowiednich warunkach, zapewniających uszanowanie intymności w tego typu czynnościach,
- c) niedozwolone są zachowania obcesowe naruszające prywatność i intymność,
- d) aktywność formatora powinna być uzależniona od stopnia samodzielności dziecka i wcześniej z nim omówiona,

- e) ingerencje w sytuacjach wychowawczo wątpliwych powinny być stopniowalnie poprzedzone kontaktem słownym, odbywać się w miarę możliwości w obecności osób trzecich i być jednoznacznie uzasadnione (zagrożenie dobra osoby małoletniej lub grupy);

8) **dyscyplinowanie osoby małoletniej** – traktowane jest jako narzędzie „informacji zwrotnej”, komunikującej dzieciom, że ich postawa w danej sytuacji nie jest właściwa, sprzeczna z oczekiwaniami i/lub nieefektywna; dyscyplina ma pobudzać do uczenia się, a nie powodować krzywdę dziecka; wiąże się ze stawianiem granic, kształtowaniem trwałego systemu wartości, adekwatnego poziomu samooceny oraz umiejętności podejmowania trafnych decyzji; niedopuszczalne są wszelkie formy dyscyplinowania, mające na celu upokorzenie lub poniżenie oparte na wykorzystywaniu przewagi:

- a) fizycznej (agresja, stosowanie kar fizycznych, środków przymusu bezpośredniego, krępowanie, izolowanie; uniemożliwianie realizacji podstawowych potrzeb fizjologicznych – pozbawianie snu, pokarmu, itp., prace fizyczne nieadekwatne do możliwości, dopuszczanie się zachowań o charakterze seksualnym),
- b) psychicznej (dominacja poprzez krzyk, groźby, naruszanie poczucia własnej wartości, lekceważenie potrzeb psychicznych, np. bezpieczeństwa, przynależności, miłości, symulacje wzbudzające strach i obawy o życie własne i rodziny);

9) **inne zachowania niedozwolone:**

- a) pozostawianie dzieci bez opieki,
- b) okazywanie niechcianej czułości,
- c) próby nawiązywania kontaktu w miejscach odosobnionych,
- d) epatowanie nagością oraz zapraszanie, zwłaszcza indywidualnie, do miejsc takich jak np. sauna,
- e) przekraczanie granic nienaruszalności cielesnej,
- f) zbyt intensywne dążenie do osobistego kontaktu,
- g) infantylne zachowania formatorów,
- h) prowokacja i wciąganie w sytuacje dwuznaczne,
- i) prezentowanie nieodpowiednich i wulgarnych treści (zwłaszcza materiałów o charakterze erotycznym, pornograficznym, obrazujących przemoc lub w inny sposób przyczyniających się do dyskomfortu),
- j) nadmierne i indywidualne obdarowywanie prezentami i inne formy faworyzowania,

- k) brak empatii i wrażliwości na potrzeby dzieci,
- l) proponowanie, używanie alkoholu lub środków psychoaktywnych itp. lub bycie pod ich wpływem.

Rozdział 3

Procedura podejmowania interwencji w sytuacji zaobserwowania krzywdzenia, podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego w Parafii

§ 8

1. Osoba kierująca parafią, koordynator lub formator, po samodzielnym zaobserwowaniu lub powzięciu podejrzenia krzywdzenia małoletniego w Parafii lub w ramach działalności Parafii przez formatora, innego dorosłego lub innego małoletniego, względnie po pozyskaniu takiej informacji od innych osób, niezwłocznie interweniuje i zatrzymuje krzywdzenie.
2. W przypadku podejrzenia, że zdrowie (uszczerbek na zdrowiu, wykorzystanie seksualne) lub życie małoletniego jest zagrożone, należy niezwłocznie zawiadomić odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 (alarmowy), 997 (policja) lub 999 (pogotowie ratunkowe).
3. Osoba, która zaobserwowała krzywdzenie lub powzięła podejrzenie krzywdzenia małoletniego w Parafii lub w ramach działalności Parafii, informuje o tym osobę kierującą Parafią lub koordynatora. Jeżeli informację o krzywdzeniu w Parafii otrzymał koordynator, informuje on o tym osobę kierującą Parafią.
4. Osoba kierująca Parafią lub koordynator zawiadamia rodziców o incydencie, na miarę swojej wiedzy informuje ich o stanie małoletniego oraz, w miarę potrzeby oraz swojej wiedzy, o konieczności interwencji medycznej lub psychologicznej.
5. Osoba kierująca Parafią lub koordynator sporządza Kartę interwencji (Załącznik nr 1).

§ 9

W każdym przypadku małoletni zostaje niezwłocznie otoczony opieką i wsparciem, stosownie do potrzeb oraz według możliwości Parafii. Opieka i wsparcie dokonują się przede wszystkim poprzez rozmowy duchowe z małoletnim.

§ 10

1. Jeżeli informacja o krzywdzeniu małoletniego w Parafii wskazuje, że jej sprawcą jest formator, osoba kierująca Parafią niezwłocznie izoluje małoletniego od potencjalnego sprawcy, zaś w

przypadku podejrzenia o popełnienie przestępstwa na szkodę małoletniego zawiadamia policję lub prokuraturę i podejmuje dodatkowe kroki jako osoba odpowiedzialna za Parafię.

2. Jeżeli informacja o krzywdzeniu małoletniego w Parafii wskazuje, że jej sprawcą jest osoba kierująca Parafią, osoba która powzięła takie podejrzenie niezwłocznie izoluje małoletniego od potencjalnego sprawcy, zawiadamia Kurię Biskupią, zaś w przypadku podejrzenia o popełnienie przestępstwa na szkodę małoletniego zawiadamia policję lub prokuraturę.
3. Kolejne kroki postępowania w powyższych sytuacjach leżą w kompetencjach instytucji wskazanych w ust. 1 i 2.

§ 11

1. Jeżeli informacja o krzywdzeniu małoletniego w Parafii wskazuje, że jej sprawcą jest inny dorosły, który nie jest formatorem, osoba kierująca Parafią, koordynator lub formator niezwłocznie izoluje małoletniego od potencjalnego sprawcy, zaś w przypadku podejrzenia o popełnienie przestępstwa na szkodę małoletniego zawiadamia policję lub prokuraturę.
2. Kolejne kroki postępowania w tej sytuacji leżą w kompetencjach instytucji wskazanych w ust. 1.

§ 12

1. Jeżeli informacja o krzywdzeniu małoletniego w Parafii wskazuje, że jej sprawcą jest inny małoletni, to takie krzywdzenie powinno być niezwłocznie przerwane przez osobę kierującą Parafią, koordynatora, formatora lub inne osoby będące świadkami incydentu.
2. Za niewłaściwe uważa się następujące zachowania pomiędzy małoletnimi:
 - a) krzyczenie, lekceważenie, obrażanie, wyśmiewanie, wykluczanie z grupy,
 - b) używanie języka nienawiści i tzw. hejtu,
 - c) bicie, szturchanie, popychanie lub w inny sposób naruszanie nietykalność fizycznej, względnie używanie jakiegokolwiek przemocy,
 - d) nagrywanie i rozpowszechnianie wizerunku bez wyraźnej zgody danej osoby,
 - e) wyrażanie negatywnych, prześmiewczych komentarzy na temat wyglądu osoby,
 - f) zabieranie, ukrywanie rzeczy innych osób,
 - g) spożywanie alkoholu, wyrobów tytoniowych lub nielegalnych substancji oraz zachęcanie innych do ich spożycia.
3. Jeżeli agresja lub niewłaściwe zachowanie mają charakter nasilony, względnie gdy takie zachowanie powtarza się, osoba kierująca Parafią lub koordynator organizuje spotkanie z rodzicami małoletniego, który dopuszcza się krzywdzenia innego małoletniego, w obecności formatora, który zgłosił fakt niewłaściwego zachowania. Podczas spotkania zostają określone

sposoby reagowania na zachowania małoletniego. Ze spotkania sporządza się notatkę/protokół.

4. W przypadku braku współpracy ze strony rodziców małoletniego podejrzanego o krzywdzenie lub krzywdzącego innego małoletniego, osoba kierująca Parafią, w porozumieniu z koordynatorem, po ocenie sytuacji, podejmuje decyzję o ewentualnym zawiadomieniu organów zewnętrznych (policji, sądu opiekuńczego, pomocy społecznej).
5. Kolejne kroki postępowania w tej sytuacji leżą w kompetencjach instytucji wskazanych w ust. 4.
6. W przypadku przemocy rówieśniczej lub innych niepokojących zachowań ze strony małoletnich, pomocą i wsparciem należy objąć również małoletnich będących jej inicjatorami oraz małoletnich świadków zdarzenia, stosownie do potrzeb oraz według możliwości Parafii.

§ 13

Parafia prowadzi działania formacyjno-duchowe w celu zapobiegania i uświadamiania niewłaściwych zachowań, przemocy i innych form krzywdzenia małoletnich.

§ 14

Parafia nie udostępnia małoletnim urządzeń elektronicznych z dostępem do Internetu.

Rozdział 4

Monitoring Standardów

§ 15

1. Osobą odpowiedzialną za monitoring Standardów w Parafii jest osoba kierująca Parafią, działająca we współpracy z koordynatorem.
2. Standardy podlegają monitorowaniu i modyfikowaniu podczas bieżącej działalności Parafii (według potrzeb) oraz obowiązkowej weryfikacji co 2 lata.
3. Osoba, o której mowa w ust. 1, jest odpowiedzialna za:
 - 1) monitorowanie realizacji Standardów, ustalając:
 - a) sposoby weryfikacji realizacji Standardów (rozmowy, analiza Kart interwencji, wnioski z dotychczasowego monitorowania itp.),
 - b) terminy przeprowadzenia takiej weryfikacji (we współpracy z koordynatorem),
 - c) wnioski z przeprowadzonej weryfikacji (udokumentowane pisemnie i przedstawione koordynatorowi i formatorom), stanowiące wytyczne dla podniesienia jakości procedur i działań ochronnych;

- 2) reagowanie na sygnały naruszania Standardów;
 - 3) ocenę Standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami;
 - 4) proponowanie zmian w Standardach;
 - 5) przyjmowanie zgłoszeń i propozycji zmian lub poprawek w Standardach (zwłaszcza od koordynatora, formatorów i rodziców);
 - 6) prowadzenie Rejestru zdarzeń krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia małoletnich na podstawie Kart interwencji.
4. Osoba, o której mowa w ust. 1, sporządza co 2 lata pisemne sprawozdanie z monitoringu, które jest przechowywane wraz z innymi dokumentami Parafii.
5. Osoba kierująca Parafią wprowadza do Standardów niezbędne zmiany i ogłasza je koordynatorowi i formatorom w sposób przyjęty dla wprowadzenia niniejszych Standardów w życie.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 16

1. Standardy wchodzi w życie z dniem 15.06.2024 r.
2. Standardy zostają zamieszczone na stronie internetowej Parafii w sposób dostępny dla formatorów, rodziców i małoletnich.
3. Osobą odpowiedzialną za przygotowanie formatorów do stosowania standardów jest osoba kierująca Parafią. Udostępnia ona Standardy wszystkim formatorom, w razie potrzeby wyjaśnia ich zapisy i zobowiązuje formatorów do ich stosowania.
4. Zapisy zawarte w Standardach obowiązują wszystkich formatorów, działających w Parafii.
5. Każdy formator ma obowiązek zapoznać się ze Standardami, a znajomość ich treści i zobowiązanie się do ich stosowania potwierdza własnoręcznym podpisem na odpowiednim oświadczeniu (Załącznik nr 2). Oświadczenia formatorów przechowuje się wraz z innymi dokumentami Parafii.

ZAŁĄCZNIK NR 1

Karta interwencji w ramach Standardów ochrony małoletnich w Parafii św. Faustyny w Warszawie

Czas (data, godzina) i miejsce interwencji:

Imię i nazwisko osoby dokonującej interwencji:

Funkcja w Parafii:

Imię, nazwisko i wiek osoby małoletniej, adres zamieszkania (jeśli dostępny):

Źródła informacji o możliwości krzywdzenia (w tym obserwacja własna) – czas, miejsce, imię i nazwisko oraz dane kontaktowe (telefon, e-mail) źródeł informacji:

Przyczyna interwencji (czas, miejsce, forma możliwego krzywdzenia, okoliczności towarzyszące):

Działania podjęte przez osobę dokonującą interwencji:

Data

czytelny podpis osoby dokonującej interwencji

ZAŁĄCZNIK NR 2

Oświadczenie formatora w Parafii św. Faustyny w Warszawie

Warszawa, dnia ...

Imię i nazwisko:

Funkcja w Parafii:

Ja, niżej podpisany/a, oświadczam, że zapoznałem się ze Standardami ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w Parafii św. Faustyny w Warszawie i zobowiązuję się do ich stosowania.

czytelny podpis